

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 262/2014
12.06.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Ш., због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ш., адвоката З.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К број 359/12 од 25.01.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 2718/13 од 01.08.2013. године, у седници већа одржаној дана 12.06.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ш., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К број 359/12 од 25.01.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 2718/13 од 01.08.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К број 359/12 од 25.01.2013. године окривљени З.Ш. оглашен је кривим због извршења кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и одређено да се иста неће извршити под условом да окривљени у року од једне године по правоснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени З.Ш. да плати суду на име паушала 1.000,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом извршења, а оштећени је за остваривање имовинско правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 2718/13 од 01.08.2013. године, делимичним уважавањем жалбе оштећеног Б.Б., преиначена је пресуда Основног суда у Параћину К број 359/12 од 25.01.2013. године, у делу

одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног З.Ш., због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за које је побијаном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од три месеца, док су у преосталом делу жалба оштећеног Б.Б. и жалба браниоца окривљеног З.Ш. одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у неприначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног З.Ш. адвокат З.Н., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП, међутим из образложења захтева произилази да је исти поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини или делимично побијане пресуде или само другостепену пресуду и предмет врати на поновну одлуку органу поступка или на суђење првостепеном или апелационом суду и да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да преиначи у целини или делимично побијане пресуде или само одлуку другостепеног суда.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ш. је неоснован.

Бранилац окривљеног З.Ш. у захтеву наводи да из образложења првостепене пресуде произилази да је против окривљеног З.Ш. покренут и прекршајни поступак због истог догађаја, али суд није затражио извештај Прекршајног суда у Параћину о судбини прекршајног предмета. Бранилац окривљеног у захтеву даље наводи да је прекршајни поступак покренут захтевом ПС Параћин од 30.09.2011. године и да је предмет заведен под бројем 4Пр бр. 2097/11, да је прекршајни поступак покренут пре подношења кривичне пријаве, те да се окривљеном не би могло судити по истом основу и код прекршајног и код основног суда, чиме се захтевом браниоца указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП (иако бранилац у захтеву формално наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП као разлог подношења захтева).

Из списка предмета произилази да је пред Прекршајним судом у Параћину у предмету 4Пр бр. 2097/11 вођен прекршајни поступак против окривљеног С.М.

Из дописа Прекршајног суда у Параћину Су VIII 134/14 од 22.05.2014. године произилази, да је након провере кроз службену евиденцију овога суда утврђено, да у вези догађаја од 14.09.2011. године, против З.Ш. пред Прекршајним судом у Параћину није вођен прекршајни поступак.

Имајући у виду да против окривљеног З.Ш. због догађаја од 14.09.2011. године, за који је оглашен кривим првостепеном пресудом, није вођен прекршајни поступак, по налажењу Врховног касационог суда побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, на коју се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ш. указује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**